

Stał się ubogim, aby wzbogacić nas swoim ubóstwem

(...) Na wzór naszego Nauczyciela jesteśmy jako chrześcijanie powołani do tego, aby dostrzegać różne rodzaje nędzy trapiącej naszych braci, dotykać ich dłonią, brać je na swoje barki i starać się je łagodzić przez konkretne działania. **Nędza to nie to samo co ubóstwo; nędza to ubóstwo bez wiary w przyszłość, bez solidarności, bez nadziei.** Możemy wyróżnić trzy typy nędzy. Są to: nędza materialna, nędza moralna i nędza duchowa.

Nędza materialna to ta, którą potocznie nazywa się biedą, i która dotyka osoby żyjące w warunkach niegodnych ludzkich istot, pozbawione podstawowych praw i dóbr pierwszej potrzeby, takich jak żywność, woda, higiena, praca, szanse na rozwój i postęp kulturowy. W obliczu takiej nędzy Kościół spieszy ze swoją posługą, ze swoją diakonią, by zaspokajać potrzeby i leczyć rany oszpecające oblicze ludzkości. W ubogich i w ostatnich widzimy bowiem oblicze Chrystusa; miłując ubogich i pomagając im, miłujemy Chrystusa i Jemu służymy. Nasze działanie zmierza także do tego, aby na świecie przestano deptać ludzką godność, by zaniechano dyskryminacji i nadużyć, które w wielu przypadkach leżą u źródeł nędzy. Kiedy władza, luksus i pieniądze urastają do rangi idoli, stawia się je ponad nakazem sprawiedliwego podziału zasobów. Trzeba zatem, aby ludzkie sumienia nawróciły się na drogę sprawiedliwości, równości, powściągliwości i dzielenia się dobrami.

Nie mniej niepokojąca jest **nędza moralna**, która czyni człowieka niewolnikiem nalogu i grzechu. Ileż rodzin żyje w udręce, bo niektórzy ich członkowie – często młodzi – popadli w niewolę alkoholu, narkotyków, hazardu czy pornografii! Iluż ludzi zagubiło sens życia, pozbawionych zostało perspektyw na przyszłość, utraciło nadzieję! I iluż

ludzi zostało wepchniętych w taką nędzę przez niesprawiedliwość społeczną, przez brak pracy, odbierający godność, jaką cieszy się żywiciel rodziny, przez brak równości w zakresie prawa do wykształcenia i do ochrony zdrowia. Takie przypadki nędzy moralnej można słusznie nazwać zaczątkiem samobójstwa. Ta postać nędzy, prowadząca także do ruiny ekonomicznej, wiąże się zawsze z **nędzą duchową**, która nas dotyka, gdy oddalamy się od Boga i odrzucamy Jego miłość. Jeśli sądzimy, że nie potrzebujemy Boga, który w Chrystusie wyciąga do nas rękę, bo wydaje się nam, że jesteśmy samowystarczalni, wchodzimy na drogę wiodącą do klęski. Tylko Bóg prawdziwie zbawia i wyzwala.

Ewangelia to prawdziwe lekarstwo na nędzę duchową: zadaniem chrześcijanina jest głosić we wszystkich sro-

dowiskach wyzwalające orędzie o tym, że popełnione zło może zostać wybaczone, że Bóg jest większy od naszego grzechu i kocha nas za darmo i zawsze, że zostaliśmy stworzeni dla komunii i dla życia wiecznego. Bóg wzywa nas, byśmy byli radosnymi głosicielami tej nowiny o miłosierdziu i nadziei! Dobrze jest zaznać radości, jaką daje głoszenie tej dobrej nowiny, dzielenie się skarbem, który został nam powierzony, aby pocieszać strapienie serca i dać nadzieję wielu braciom i siostram pogrążonym w mroku. Trzeba iść śladem Jezusa, który wychodził naprzeciw ubogim i grzesznikom niczym pasterz szukający zaginionej owcy, wychodził do nich przepelniony miłością. Zjednoczeni z Nim, możemy odważnie otwierać nowe drogi ewangelizacji i poprawy ludzkiej kondycji.

Orędzie
Ojca Świętego Franciszka
na Wielki Post 2014

SPIS TREŚCI

- 01 Stał się ubogim, aby wzbogacić nas swoim ubóstwem - Orędzie Ojca Świętego Franciszka na Wielki Post 2014
- Minister generalny oraz inni bracia Kapucyni w Kongregacji Zakonników
- 02 Rekolekcje: powrót do wnętrza
- Rekolekcje Kurii generalnej w Asyżu
- Spotkanie Międzynarodowej Komisji ds. Sprawiedliwości, Pokoju i Integralności Stworzenia
- Etiopia: Inauguracja nowej szkoły
- Symposium na temat dóbr kościelnych
- 2015 – Rok Życia
Konsekrowanego: główne wydarzenia
- 04 Indie: Minister generalny błogosławi i inauguruje agregat prądowców
- Franciszkanie w Indiach: NIE wobec wykluczenia i kast
- Sześćdziesięcioletnia misjonarka franciszkańska: Taekwondo dla dzieci z nowotworem

Drodzy bracia i siostry, niech w tym czasie Wielkiego Postu cały Kościół będzie gotów nieść wszystkim, którzy żyją w nędzy materialnej, moralnej i duchowej, gorliwe świadectwo o orędziu Ewangelii, którego istotą jest miłość Ojca miłosiernego, gotowego przygarnąć w Chrystusie każdego człowieka. Będziemy do tego zdolni w takiej mierze, w jakiej upodobnimy się do Chrystusa, który stał się ubogi i ubogacił nas swoim ubóstwem. **Wielki Post to czas оголошення: dobrze nam zrobi, jeśli się zastanowimy, czego możemy się pozbawić, aby pomóc innym i wzbogacić ich naszym ubóstwem.** Nie zapominajmy, że prawdziwe ubóstwo boli: оголошення byłoby bezwartościowe, gdyby nie miało wymiaru pokutnego. Budzi moją nieufność jałmużna, która nie boli. Duch Święty, dzięki któremu jesteśmy „jakby ubodzy, a jednak wzbogacający wielu, jako ci, którzy nic nie mają, a posiadają wszystko” (2 Kor 6,10), niech utwierdza nas w tych postanowieniach, niech umacnia w nas wrażliwość na ludzką nędzę i poczucie odpowiedzialności, abyśmy stawali się miłosierni i spełniali czynny miłosierdzia. W tej intencji będę się modlił, aby każdy wierzący i każda społeczność kościelna mogli owocnie przeżyć czas Wielkiego Postu, proszę was też o modlitwę za mnie. Niech Chrystus wam błogosławi, a Matka Boża ma was w swojej opiece.

Minister generalny oraz inni bracia Kapucyni w Kongregacji Zakonników

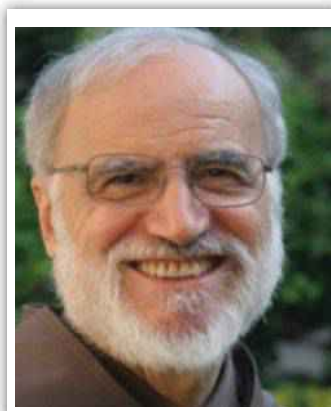
WATYKAN – W dniu 29 marca br., Ojciec Święty Franciszek mianował członkiem Kongregacji Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego naszego ministra generalnego, br. Mauro Jöhri, a także innych naszych braci biskupów: Francisco Chimoio, Arcybiskupa Maputo (Mozambik) i Johna Corriveau, Biskupa Nelson (Kanada). Papież potwierdził też jako członka tegoż dykasterium Kardynała Seana Patricka O'Malleya OFMCap, Arcybiskupa Bostonu (USA).

Rekolekcje, niezależnie od wybranego na daną okazję tematu, są przede wszystkim wspaniałą okazją do „wejścia we własne wnętrze”, aby zweryfikować i odnowić osobistą relację z Bogiem. Św. Augustyn kieruje do nas taki oto gorący apel: „Wejź do twego serca: w nim zbadaś swoje spojrzenie na Boga, ponieważ tam znajduje się obraz Boga; we wnętrzu człowieka mieszka Chrystus”.

Powrót do serca oznacza powrót do tego, co jest w nas najbardziej osobiste i wewnętrzne, do naszego wewnętrznego JA, gdzie zamieszkuje Chrystus i Trójca

ogóle, gdyby nie istniały w Tobie”.

Wnętrze jest drogą do autentycznego życia. Dzisiaj dużo się mówi o autentyczności i robi się z niej kryterium powodzenia w życiu. Lecz gdzie, dla chrześcijanina, znajduje się autentyczność? Kiedy ktoś jest naprawdę sobą? Tylko wtedy, kiedy przyjmuje Boga za miarę. „Wiele mówi się – pisze Kierkegaard – o zmarnowanym życiu. Jednak zmarnowane jest tylko życie człowieka, który nigdy nie zdał sobie sprawy z tego, dlaczego nigdy nie odczuł, w najgłębszym sensie, że istnieje Bóg i że on, właśnie on, znajduje

Br. Raniero Cantalamessa, OFM Cap
Kaznodzieja Domu Papieskiego

Rekolekcje powrót do wnętrza

Święta. Niestety, wnętrze przeżywa swój kryzys. Niektóre powody tego kryzysu są stare i są częścią naszej natury. Nasza „złożoność”, to znaczy nasza cielesno-duchowa struktura sprawia, że jesteśmy równia pochyla, pochyla w kierunku zewnętrznym, w kierunku tego co widzialne i wielorakie. Pozostałe powody są bardziej związane z naszymi czasami i wynikają z zalewu słów, dźwięków i obrazów, które współczesne życie i technika nam oferują. Podobnie jak wszechświat, po pierwotnym wybuchu (słynny BIG BANG), również my sami znajdujemy się w fazie ekspansji i oddalania się od środka. Jesteśmy w stałym „wychodzeniu”, przez owe pięć bram, którymi są nasze zmysły.

Iluż z nas mogłoby przyjąć za własne to gorzkie stwierdzenie, które św. Augustyn wypowiedział w odniesieniu do swego życia sprzed nawrócenia: „Późno Cię ukochałem, Piękności dawna i zawsze nowa! Późno Cię ukochałem! We mnie byłeś, ja zaś byłem na zewnątrz i na zewnątrz Cię poszukiwałem. Sam pelen brzydoty, bieglem za pięknem, które stworzyłeś. Byłeś ze mną, ale ja nie byłem z Tobą. Z dala od Ciebie trzymały mnie stworzenia, które nie istniałyby w

się w obliczu tego Boga”. Św. Franciszek wypowiedział to samo w słowach o wiele prostszych: „Człowiek jest tym kim jest przed Bogiem, niczym więcej”.

Powrotu do wnętrza potrzebują przede wszystkim osoby konsekrowane w służbie Bogu. W przemówieniu do przełożonych jednego z zakonów kontemplacyjnych Paweł VI powiedział: „Dzisiaj żyjemy w świecie, który wydaje się być trawiony gorączką przenikającą aż do sanktuarium i do samotności. Hałas i zgiełk wdarły się niemal wszędzie. Ludzie nie potrafią się już skupić. Wydani na pastwę niezliczonych roztargnień, zwykle marnotrawią swoje siły w różnorodnych formach współczesnej kultury. Gazety, czasopisma, książki wdzierają się do najtajniejszych zakątków naszych domów i naszych serc. Dzisiaj trudniej niż kiedyś znaleźć sposobność do tego skupienia, w którym dusza może być w pełni zajęta Bogiem”.

To napomnienie, które dotyczy bezpośrednio także naszego zakonu braci kapucynów. Św. Franciszek starał się o to, aby jego bracia we wszystkim tym, co czynili, nigdy „nie tracili ducha modlitwy i pobożności”. Tenże Seraficki Ojciec

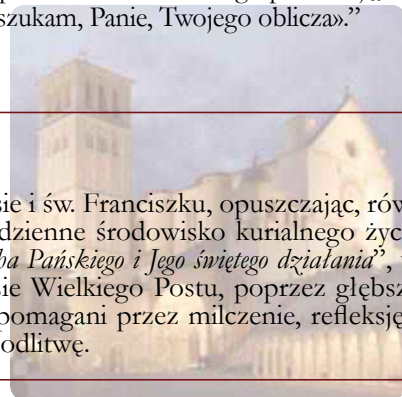
przekazał nam pewną radę dotyczącą sposobu pielęgnowania, także poza czasem rekolekcji i dni skupienia, zwyczajnie skupienia i ducha modlitwy. Posyłając swoich braci na świat, mówił im: zawsze mamy ze sobą pustelnię, gdziekolwiek się udajemy i zawsze, kiedy tylko chcemy, możemy jak pustelnicy, udać się do pustelni. „Brat ciało jest pustelnią, a dusza jest pustelnią, który w niej przebywa, by móc się modlić do Boga i rozmyślać”. Do tej „przenośnej” pustelni możemy się udać myślą w każdej chwili, także znajdując się w podróży czy też zajmując się jakąś pracą.

Św. Anzelm z Aosty kończy swoje słynne dzieło apelem, który zdaje się być napisanym dla kogoś, kto rozpoczyna rekolekcje: „Dalejże, marny człowieczku! Opuść na chwilę twoje zajęcia, uchył się nieco od nawału twych myśli. Odrzuć ciężące ci troski, odłóż pochłaniające cię prace. Zajmij się choć trochę Bogiem, spocznij w Nim przez chwilę. Wejź do wnętrza swego serca, wyklucz wszystko, co nie jest Bogiem i co nie prowadzi do Niego. Zamknij wejście i szukaj Jego samego. A teraz, o moje serce, przemów do Boga i powiedz: Oblicza Twego poszukuję, «szukam, Panie, Twojego oblicza».”

Rekolekcje Kurii generalnej w Asyżu

ASYŻ, Włochy – W dniach od 24 do 28 marca wspólnota Kurii generalnej udała się do miasta św. Franciszka i św. Klary z Asyżu, aby odbyć swoje wielkopostne rekolekcje. Przeżyte w naszym klasztorze Domus Laetitia i prowadzone przez br. Luigię Boccardi z Prowincji Lombardzkiej, rekolekcje były doskonałą okazją do spotkania się razem

jako bracia w Chrystusie i św. Franciszku, opuszczając również geograficznie, codzienne środowisko kurialnego życia w poszukiwaniu „Ducha Pańskiego i Jego świętego działania”, w tym szczególnym czasie Wielkiego Postu, poprzez głębsze zbliżenie do Pana, wspomagani przez milczenie, refleksję i bardziej intensywną modlitwę.

Spotkanie Międzynarodowej Komisji Sprawiedliwości, Pokoju i Integralności Stworzenia

RZYM, Włochy - W dniach od 10 do 12 marca br., w naszym Kolegium św. Wawrzyńca z Brindisi w Rzymie, miało miejsce spotkanie niedawno powołanej międzynarodowej Komisji ds. Sprawiedliwości, Pokoju i Integralności Stworzenia. W spotkaniu tym, koordynowanym przez sekretarza SPIS, br. Benedykta Ayodi (KU Kenii), uczestniczyli bracia: Jean-Bertin Nadonye (KU Konga), Radny generalny, John Celichowski (PR Calvary), James Donegan (PR Nowego Jorku, Gwatemala), Darwin Orozco (KU Ekwadoru), John Sulley (PR Tanzanii), Jacob Kani (PR Krist Jyoti, Indie), Henryk Cisowski (PR Krakowska). Głównym celem spotkania było przygotowanie Komisji do opracowania strategicznego planu dla jej działań na najbliższe dwa lata, w odniesieniu do struktur i działalności pod kątem Informacji, Integracji i Inspiracji, tworząc bazę danych

wszystkich projektów socjalnych SPIS Zakonu.

W spotkaniu udział wzięli również: br. Mauro Jöhri (Minister generalny), br. Jaime Rey (z Sekretariatu Formacji), br. Aklilu Petros (Promotr Solidarności) i br. Joe Rozansky OFM. Komisja chce również brać pod uwagę najbliższą Radę Plenarną Zakonu poświęconą lasce Pracy, aby również w jej prace móc dokonać swojego własnego wkładu.

Posiedzenie zakończyło się celebracją Eucharystyczną, której przewodniczył nasz Minister generalny, modląc się o opiekę Bożą nad inicjatywami SPIS w świecie.

Etiopia: Inauguracja nowej szkoły

BOMBE, Etiopia – Analfabetyzm w Etiopii rozwija się w zaskakującym tempie. Według obliczeń UNESCO, 82% ludności powyżej 15 roku życia to analfabeci. Wiejska osada Bombe znajduje się na południu kraju i na pozór niczym nie różni się od innych podobnych wiejskich aglomeracji: z daleka od głównych dróg komunikacji, dociera się tam 30-sto kilometrową polną drogą, domy są zbudowane z gliny. Ludność jest pracowita, lokalna administracja dalekowzroczna, uprawia się i sprzedaje kawę i imbir, można dostrzec początki małych rzemieślniczych i spółdziel-

czych przedsiębiorstw. Bombe nie jest właściwie parafią, jednak posiada małą kaplicę ze ścianami z gliny i blaszanym dachem, należąca do parafii w Embecho powierzonej etiopskim kapucynom. Najbardziej odczuwalnym problemem jest brak szkół. Istnieje reguła: kiedy autobus jest pełen, wtedy odjeżdża; a więc, dla kogoś, kto się nie „załapie” uczęszczanie do szkoły staje się niemożliwe. W Etiopii rolę przedszkola spełnia zupełnie inna „instytucja”. Faktycznie, dzieci uczą się życia społecznego w wioskach, przebywając pod gołym niebem w polach lub na wiejskich drogach, w rodzinie rozwijają podstawowe zdolności i wiedzę. Według rządowych programów, w pierwszej klasie szkoły podstawowej zaczynają się uczyć trzech języków i dwóch alfabetów: amharskiego ze skomplikowanym alfabetem obejmującym aż 270 znaków graficznych, języka lokalnego (w tym wypadku Wolayta) z alfabetem według wymowy włoskiej lub hiszpańskiej, oraz angielskiego. ➔

Symposium na temat dóbr kościelnych

RZYM, Włochy – Ponad 500 ekonomów generalnych z różnych instytutów zakonnych na całym świecie uczestniczyło w zorganizowanym przez Kongregację Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego symposium, będącym jedną z wstępnych inicjatyw ogłoszonego niedawno „Roku Życia Konsekrowanego”. To międzynarodowe symposium poświęcone «Zarządowi dóbr kościelnych w służbie człowieka i misji Kościoła», odbyło się w audytorium rzymskiego Uniwersytetu Antonianum, w dniach 8 i 9 marca br. i podzielone było na cztery sesje oraz zakończenie. „Nie potrzeba nam ubóstwa teoretycznego, ale ubóstwa, którego się uczy dotykając ciała Chrystusa ubożego, w ludziach prostych, ubogich, chorych, w dzieciach”, pisał Papież Franciszek w przesłaniu do uczestników Symposium. „Trzeba uważnie czuć, aby dobrami Instytutów zarządzano starannie i z przejrzystością” – zalecał Papież Franciszek prosząc, aby tych dóbr „chroniono i strzeżono, umiejętnie łącząc pierwszorzędnym wymiar charyzmatyczny-duchowy z wymiarem ekonomicznym i skutecznością”, zgodnie z tradycją, która „nie toleruje marnotrawstwa i zważa na dobre spożytkowanie posiadanych zasobów”. Mandat Papieża Franciszka jest niezwykle jasny: „Bądźcie także dzisiaj, dla Kościoła i dla świata, przyczółkami zainteresowania się wszystkimi ubogimi i wszystkimi rodzajami ludzkiej biedy, materialnej, moralnej i duchowej, jako przezwyższenie wszelkiego egoizmu logiką Ewangelii”.

Dzisiaj, Papież Franciszek demaskuje „ekonomię wykluczenia i niesprawiedliwości”. Patrząc na prace Symposium, kardynał João Braz de Aviz, prefekt Kongregacji Zakonników, w swoim wystąpieniu wyjaśniał, że jest „czymś koniecznym dobra ocena obecnej sytuacji, która ma swoje blaski i cienie”. Kardynał podkreślił, że konsekrowani „powinni być niejako zmuszeni do wejścia w mechanizmy praw współczesnej ekonomii”, a następnie zaznaczył, że „mają to uczynić z prostotą i roztropnością charakterystyczną dla uczniów Chrystusa”.

2015 - Rok Życia Konsekrowanego: główne wydarzenia

RZYM, Włochy – W środę, 26 lutego 2014, na Uniwersytecie Urbanianum w Rzymie, zaprezentowany został list „**Radujcie się**”, który Kongregacja Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego skierowała do wszystkich osób konsekrowanych w przygotowaniu „Roku Życia Konsekrowanego”. Moderatorem prezentacji była Vittoria Terenzi, a głos zabrali kolejno: Kard. João Braz de Aviz, prefekt Kongregacji; S. Nicola Spezzati i O. Sebastiano Paciolla, podsekretarze Kongregacji; O. Bruno Secondin, teolog; J.E. José Rodríguez Carballo, arcybiskup sekretarz Kongregacji. Kardynał João Braz de Aviz powiedział: „Znaczenie tego tytułu jest piękne, ponieważ nasze życie powinno być wyrazem olbrzymiej radości, konsekrowany czy konsekrowana smutni lepiej żeby w ogóle nie istnieli. Nasze oblicze powinno się zmienić, powinniśmy odnaleźć tę radość, nie tylko na zewnątrz, ale wewnątrz. W liście użyliśmy tekstów Pisma Świętego, lecz przede wszystkim słów Ojca Świętego”.

List okólny „Radujcie się” składa się z dwóch części, ubogaconych przez dwie biblijne ikony: **Radujcie się**, weselcie się, wybuchajcie radością i **Pocieszcie**, pocieszcie mój lud. Końcowa część, zawierająca niektóre pytania Papieża Franciszka, posłuży do pobudzenia do refleksji. „Bądź pozdrowiona, Matko radości...” – jest ➔

modlitwą końcową. Tekst, opublikowany w j. włoskim, będzie niedługo dostępny także po hiszpańsku, angielsku i francusku. Pojawia się również następne listy okólne, mające na celu towarzyszenie nam w przygotowaniu i w refleksji podczas nadchodzącego „Roku Życia Konsekrowanego”.

Dykasterium przygotowało kalendarz inicjatyw na rok 2015:

30 listopada 2014, pierwsza Niedziela Adwentu, oficjalne rozpoczęcie roku poświęconego Życiu Konsekrowanemu.

Od 22 do 24 stycznia 2015, podczas tygodnia modlitw o jedność chrześcijan, Kongres ekumeniczny z uczestnictwem osób konsekrowanych innych Kościołów.

Od 8 do 11 kwietnia, Kongres formatorów, aby zgłębić kryteria rodzące się z duchowości komunii.

Od 23 do 26 września, Kongres młodych osób konsekrowanych.

Od 18 do 21 listopada, Kongres Życia Monastycznego. Zaproszone zostaną Przewodniczące Federacji wszystkich Zakonów. W tym samym czasie, Kongres Stowarzyszeń Życia Apostolskiego i Ordo Virginum.

Od 28 stycznia do 1 lutego 2016, Symposium Teologiczne na temat Życia Konsekrowanego. 2 lutego 2016, oficjalne zakończenie.

Ponadto, w klasztorach mniszych całego świata uruchomi się swego rodzaju „łańcuch modlitwy” dla wspierania wspomnianych inicjatyw. Na koniec, myśli się o zorganizowaniu Kursu formacji on line dla sióstr kontemplacyjnych, aby wspólnie z nimi podążać drogą wiary i wesprzeć je w formacji.

Sześćdziesięciolecie misjonarka franciszkańska: Taekwondo dla dzieci z nowotworem

SINGAPUR – Siostra Linda Sim, Franciszkańka Misjonarka Bożego Macierzyństwa, w wieku niemal 60 lat, zdobyła srebrny medal w międzynarodowym turnieju zorganizowanym w Korei, „2013 Chuncheon Korea Open International Taekwondo Championship”. Była misjonarka w Zimbabwe i Anglii, wykazując podziwu godną formę fizyczną, jako dziecko pragnęła poświęcić się karierze wojskowej; wybrawszy „lepszą armię”, Siostra Linda, dyrektorka szpitali i ośrodków rehabilitacyjnych, stała się także misjonarką Taekwondo „Poomsae” z zastosowaniem terapii rehabilitacyjnych dla dzieci chorych na nowotwór. Po siedmiu latach wzmożonej pracy, zdobyła czarny pas w sztuce walki, której się nauczyła w Parafii Św. Wincentego a Paulo w Singapurze, i natychmiast zaczęła wykorzystywać tę zdolność z pożytkiem dla chorych, zwłaszcza dla dzieci dotkniętych chorobami nowotworowymi. Wspierana przez Federację Taekwondo, rozwija swój program od 2006 roku i, wraz z lekarzami prowadzonego przez nią szpitala, może się poszczycić pozytywnymi wynikami zwłaszcza u najmłodszych pacjentów przed i po chemioterapii. Utworzona została grupa „Maluczcy z Asyżu”, która na mistrzostwach w 2007 roku zdobyła 6 złotych medali, dwa srebrne i jeden brązowy. Czując się „uprzywilejowana, ponieważ może przekazywać te teorie i praktykę, a jednocześnie tak wiele uczyć się od tych maluczkich”, Siostra Linda żartując komentuje, że „myślała, iż jest już stara, a jednak to nie prawda”.

Współbracia marchijscy, na zaproszenie br. Akilu Petrosa, oferowali się aby zbudować przedszkole, z perspektywą również utworzenia dalszych stopni edukacji. Władze natychmiast przekazały skrawek terenu przylegający do kaplicy. Budowa, powierzona wolontariuszowi Antonio Striuli, trwała zaledwie kilka miesięcy. Przedszkole posiada trzy obszerne i przewiewne sale, jedną salą wielofunkcyjną i kuchnię. W październiku nadszedł tłum rodziców starających się zapisać swoje pociechy. Przedszkole, przewidziane dla 150 dzieci, zmuszone było przerwać zapisy przy

liczbie 213, ku rozczarowaniu wielu rodzin, które przybyły zbyt późno. 19 lutego 2014 odbyła się oficjalna inauguracja struktury, przy obecności władz cywilnych i kościelnych, przedstawiciela Ministra generalnego, br. Marka Schenka, rodziców i dzieci, oraz licznej grupy dobroczyńców przybyłych z Marchii (Włochy) pod przewodnictwem br. Francesco Pettinelli i br. Alessandro Tesi. Dziękujemy Bogu za tych wszystkich, którzy przyczyniają się do rozwoju tego projektu solidarności, rozwoju ludzkiego i duchowego.

Indie: Minister generalny błogosławi i inauguruje agregat prądotwórczy

ANDHRA, Indie – Prawie w całym Indiach ludność wiejska i małomiasteczkowa każdego dnia musi stawiać czoła przerwom w dostawach energii elektrycznej. Przerwy trwają od 5 do 8 godzin. Można sobie wyobrazić, jak trudno jest żyć bez elektryczności, zwłaszcza latem, kiedy przestają działać podstawowe urządzenia: lampy, wentylatory, klimatyzacja i lodówki. W ten sposób, praktycznie wszystkie domy muszą być zaopatrzone w agregaty prądotwórcze lub inne alternatywne urządzenia. Odwiedzając stan Andhra, gdzie dopiero co zaczęło się lato i jest coraz goręcej, nasz Minister generalny, fr. Mauro, 16 marca

zaraz po Mszy św., inaugurował i pobłogosławił taki agregat prądotwórczy w kurii prowincjalnej. Teraz bracia mogą ze spokojem się zmierzyć z klimatem i trudnościami strukturalnymi.

Franciszkanie w Indiach: NIE wobec wykluczenia i kast

BHOPAL, Indie – Franciszkanie, zakonnicy i świeccy, podkreślają swoją profetyczną rolę w Indiach i pragnienie bycia „wspólnotą ubogą i dla ubogich”, zaangażowaną w walkę przeciwko wykluczeniu społecznemu i „systemowi kast”, na rzecz promocji godności najuboższych i wykluczonych – przekazuje Agencja FIDES br. Nithiya Sagayam OFMCap, koordynator *Stowarzyszenia Rodzin Franciszkańskich Indii* (AFFI) i dyrektor *Franciszkańskiego Centrum Pokoju Udbayam* w Tamil Nadu. Franciszkanie w Indiach – obecni w tym kraju w postaci 53 zakonów i zgromadzeń, w 65 prowincjach – niedawno zakończyli swoje zgromadzenie generalne w Bhopalu (24 lutego 2014). Czują się wezwani „do przekazywania, propono-

wania i życia kulturą przeciwstawiającą się przemocy, konsumpcyjności, indywidualizmowi i materializmowi, panoszącym się w hinduskim społeczeństwie. Antidotum na to wszystko, mówi br. Nithiya, jest powrót do „radikalnych wyborów ewangelicznych”, dokonanych przez Franciszka z Asyżu. Apostolat wśród ubogich i zapomnianych jest częścią tego powrotu i stanowi ruch profetyczny, który idzie w parze z przeciwstawieniem się kulturze i praktyce kast, wciąż obecnych w Indiach. Franciszkański apostolat, konkludowało Zgromadzenie, nie może unikać spojrzenia i zwrócenia się do mieszkańców slumsów, tzw. dalit, imigrantów i tych wszystkich, którzy pozbawiani są swych podstawowych praw, w ten sposób urzeczywistnia się idea bycia „wspólnotą ubogą, wśród ubogich i dla ubogich”. (FIDES).